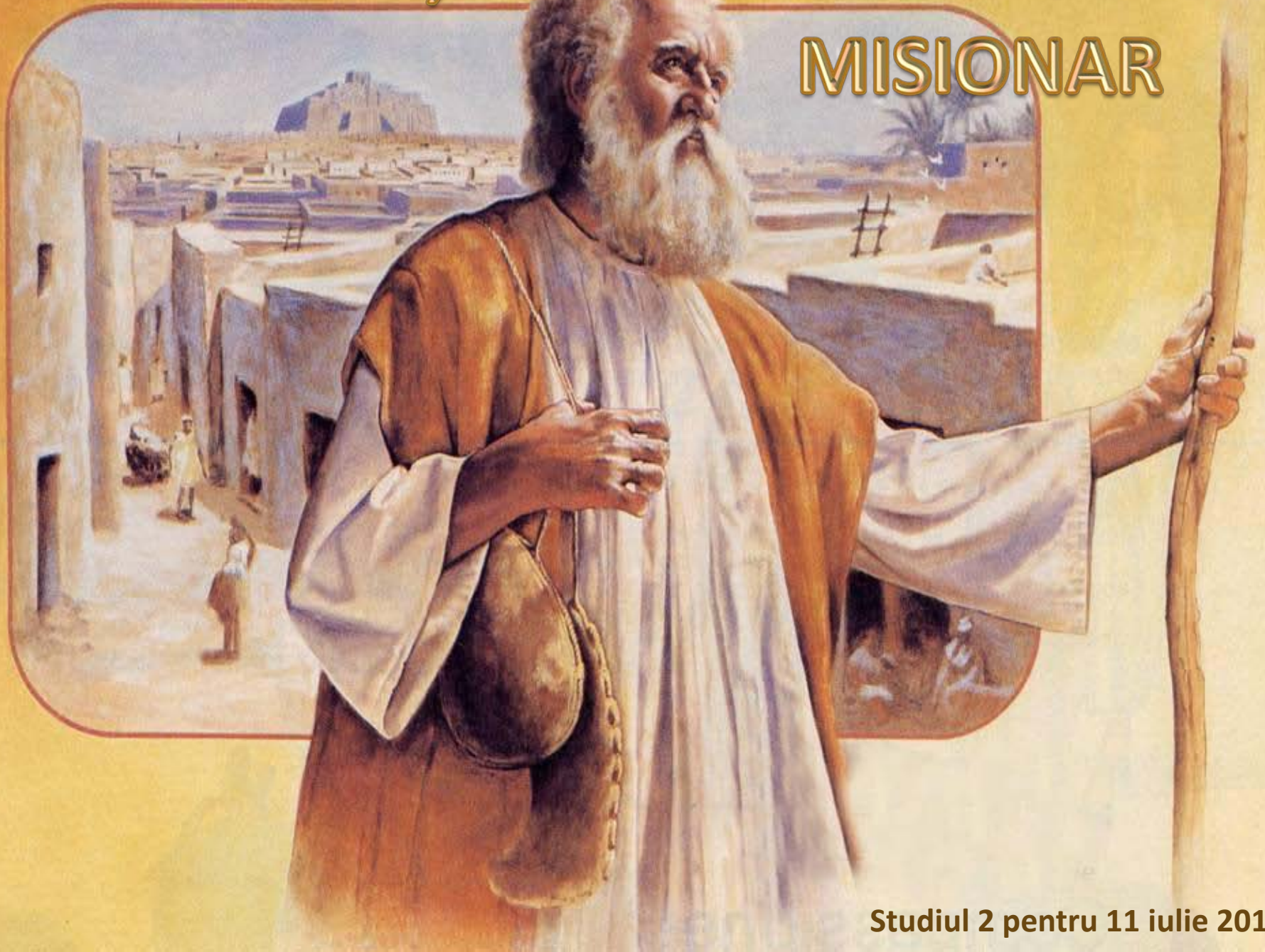

AVRAAM,

PRIMUL
MISIONAR

Studiul 2 pentru 11 iulie 2015

CHEMAREA

«Domnul zise lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenie ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta... și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.» (Geneza 12:13)

Avraam a primit chemarea divină când locuia în Ur, de unde a plecat înspre Haran împreună cu tatăl său Terah (Gn. 11:31); și de unde s-a îndreptat spre destinația Canaan (Gn. 12:5).

Chemarea lui Dumnezeu includea:

- Abandonarea orașului natal și a familiei idolatre (Iosua 24:2).
- O binecuvântare pentru el însuși (Geneza 12:2).
- O binecuvântare pentru întreaga umanitate (Geneza 12:3).

La fel ca și Avraam, toți suntem chemați să fim misionarii lui Dumnezeu în această lume. Aceasta include:

- Abandonarea a tot ceea ce ne împiedică să ne împlinim misiunea.
- O binecuvântare pentru viața noastră.
- O binecuvântare pentru acela care primește mesajul nostru (Evanghelia veșnică).

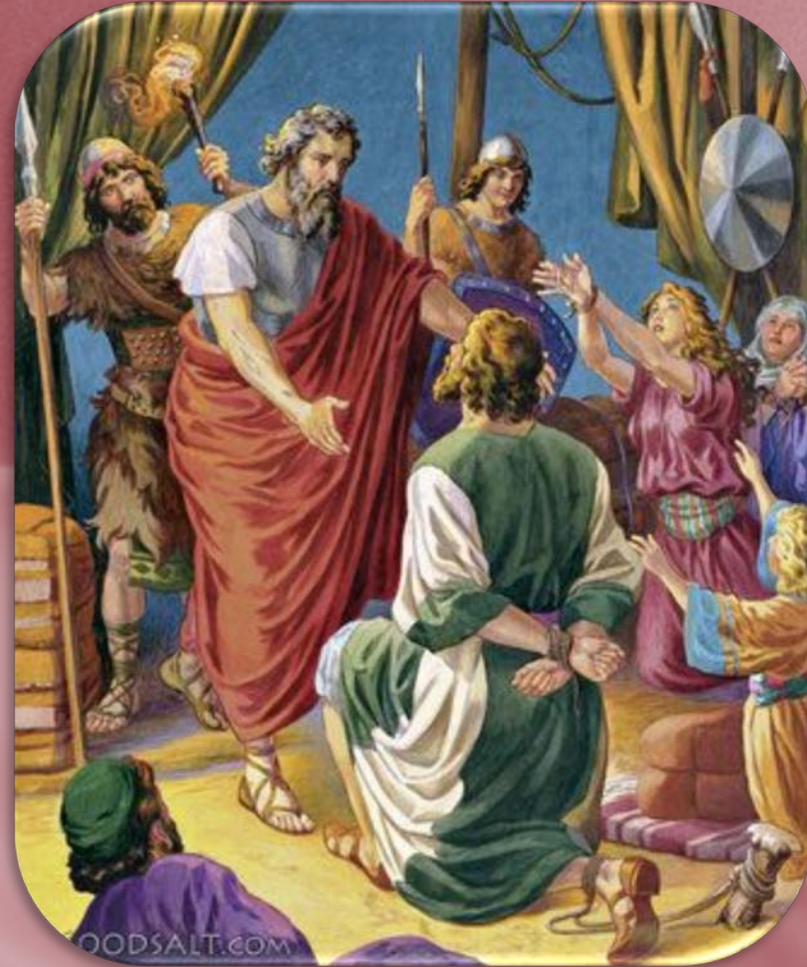
MISIONAR CURAJOS

«Cum a auzit Avram că fratele său fusese luat prins de război, a înarmat treisute optsprezece din cei mai viteji slujitori ai lui, născuți în casa lui, și a urmărit pe împărații aceia până la Dan.» (Geneza 14:14)

După ce s-a despărțit de Avraam (Geneza 13:11), Lot și-a stabilit reședința în Sodoma (Geneza 13:12). Acolo a fost victima nevinovată a unui război (Geneza 14:1-12).

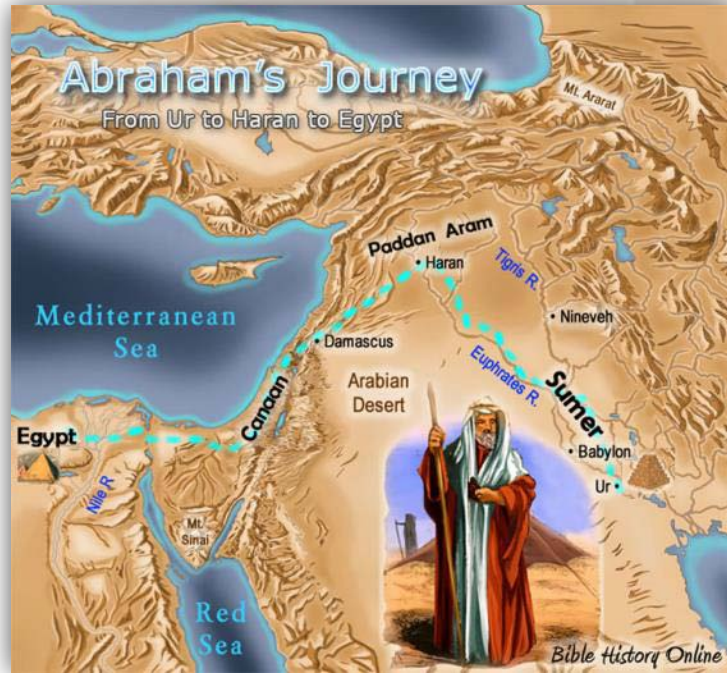
Cu toate că viața și mesajul lui Avraam erau pașnice, nu a rămas indiferent înaintea dreptății (Geneza 14:13-24). Prin faptele sale, a demonstrat că un credincios:

- Poate presta un mare serviciu pentru țara lui;
- Este o persoană valoroasă;
- Se pune de partea celor dreți;
- Apără pe cei oprimați;
- Nu caută să obțină beneficii prin ce face;
- Este credincios lui Dumnezeu în orice circumstanță.

MISIONAR AL CREDINȚEI

«Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.» (Evrei 11:8)

Dumnezeu i-a spus lui Avraam să plece în Canaan, dar această referință geografică era mult prea ambiguă (nu e același lucru a spune “pleacă în România” cu “pleacă la București”).

A avut credință în a face primul pas care includea abandonarea vieții pentru a începe o alta. O viață de dependență completă de Dumnezeu.

A avut credință și în țara promisă, pentru a crește și avansa; de la primul altar ridicat în Sihem, până la cel pe care l-a ridicat pentru Isaac.

A avut credință în promisiunile lui Dumnezeu pentru viața sa: «a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.» (Gen.15:6).

A avut credință în promisiunile lui Dumnezeu pentru veșnicie: «Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.» (Evrei 11:10).

CREȘTEREA SPIRITUALĂ

«Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!» (Evr.11:17)

În ciuda greșelilor sale, Dumnezeu a putut să îl folosească pe Avraam pentru că acesta dorea să fie folosit de El. Dumnezeu a folosit peregrinările continue ale lui Avraam pe pământ pentru a-l învăța lecții importante pentru creșterea sa spirituală.

**Muntele Moria
(Geneza 22:1-14).**

Îl ascultă pe Dumnezeu și înțelege planul divin pentru salvarea noastră.

**Mamre
(Geneza 18:1, 20-33).**

Mijlocește înaintea lui Dumnezeu pentru Sodoma și înțelege mila divină.

**Hebron
(Geneza 13:18-14:20).**

Se încrede în Dumnezeu pentru a-și salva nepotul și înțelege puterea divină.

**Sihem
(Geneza 12:6-7).**

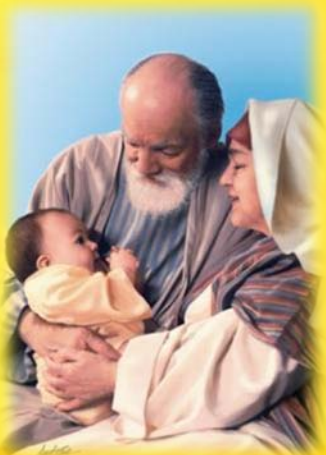
Primește promisiunea că va moșteni Canaanul și își înțelege misiunea.

MISIONAR ÎN CĂMIN

«Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentruca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit» (Geneza 18:19)

Activitățile misionare au mai mult succes când sunt susținute de o viață familială în armonie cu dorințele lui Dumnezeu. Avraam a contagiât cu credința și ascultarea sa pe membrii familiei sale și pe servitori. (Geneza 24:12).

«Prin credință și Sara ... a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise... Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare, care avea în vedere lucrurile viitoare.» (Evrei 11:11,20)

«Părinții ar trebui să se considere, într-un sens cu totul deosebit, uneltele folosite de Dumnezeu pentru educarea copiilor lor, așa cum a făcut Avraam pentru a ține calea Domnului. Ei trebuie să cerceteze Scripturile cu sârguință, pentru a cunoaște calea Domnului și a-i învăța pe cei din casa lor această cale. Mica spune: „Ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Domnul Dumnezeul tău?” (Mica 6:8). Pentru a-i putea învăța pe alții, părinții trebuie să învețe ei înșiși, adunând continuu lumină din Cuvântul lui Dumnezeu și, prin Cuvânt și exemplu propriu, să folosească această lumină prețioasă în educarea copiilor lor.»

«Ascultarea fără murmur a lui Avraam a fost unul dintre cele mai remarcabile exemple de credință și încredere în Dumnezeu aflate în Raportul sacru. Numai cu făgăduința simplă că urmașii lui vor stăpâni Canaanul, fără cea mai mică dovadă vizibilă, el a mers încotro avea să-l conducă Dumnezeu, conformându-se pe deplin și sincer condițiilor puse de El, încrezător că Domnul avea să împlinească cu credincioșie Cuvântul Său. Patriarhul a mers oriunde i-a arătat Dumnezeu că era dator să meargă; el a trecut fără teamă prin pustiuri; a mers printre națiunile idolatre cu singurul gând: „Dumnezeu a vorbit; eu ascult de glasul Lui; El mă va călăuzi și mă va ocroti.”

Mesagerii lui Dumnezeu de astăzi au nevoie exact de credința și încrederea pe care le-a avut Avraam.»

E.G.W. (Mărturii pentru comunitate, vol 4, pag. 524)

